

Σούλα η μελισσούλα

Antoon Krings

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Mια φορά κι έναν καιρό ζούσε
μια μελισσούλα που την έλεγαν Σούλα.
Είχε φτιάξει τη φωλιά της στον κορμό μιας
τριανταφυλλιάς.

Κάθε πρωί έφευγε πετώντας για τη
δουλειά της. Καθόταν πάνω σε ένα
λουλούδι, ρούφαγε λίγη γύρη, μετά πέταγε
σε ένα άλλο πιο δίπλα, κι άλλο, κι άλλο,
κι αυτό το έκανε όλη τη μέρα, κάθε μέρα.

Μια φορά, όταν γύρισε σπίτι της
η Σούλα, γέμισε αρκετά βάζα με
πεντανόστιμο μέλι που μοσχοβολούσε
και έφτιαξε και καραμέλες που τις τύλιξε
σε χρωματιστά χαρτάκια.

Μια ωραία μέρα όμως, γυρίζοντας από
τη δουλειά, βρήκε το σπίτι της άνω κάτω.
Δυστυχία! Τα περισσότερα βάζα ήταν
αναποδογυρισμένα και οι όμορφες
καραμέλες της είχαν εξαφανιστεί·
είχαν απομείνει μόνο τα πολύχρωμα
χαρτάκια τους.

Η Σούλα συγύρισε λίγο και μετά έκανε
το γύρο του κόπου, για να ρωτήσει
τους γείτονές της. Ο Μνάς ο κηφήνας
ζουζούνισε ότι δεν ήξερε τίποτα.

Η Λούλα η πεταλούδα πετάρισε πως
δεν είχε δει κανέναν που θα μπορούσε
να είναι ο κλέφτης των ζαχαρωτών της
μελισσούλας.

Η Σούλα γύρισε στο σπίτι της,
για να κοιμηθεί, και για λίγο ξέχασε αυτά
που της είχαν τύχει. Άλλα ποιον νομίζετε
πως βρήκε ξαπλωμένο στο κρεβάτι της;

Ένα νάρω! Ναι, ένα νάρω σαν κι αυτούς
που βλέπετε καμιά φορά μέσα στους
κόπους.

- Α, όχι! Τι κάνει αυτός εδώ; φώναξε
η Σούλα με ένα τίναγμα των φτερών της.
- Είναι μικρό, πάρα πολύ μικρό το
κρεβάτι...ουφ, μουρμούρισε στον ύπνο του
ο αλλόκοτος ανθρωπάκος.

- Και το μέλι μου; είπε η Σούλα κουνώντας πιο έντονα τα φτερά της.
- Α, ωραίο, πολύ ωραίο...απάντησε εκείνος ακόμη κοιμισμένος.

- Και η σκούπα πώς σου φαίνεται; φώναξε
η Σούλα και του έδωσε μια στον πισινό.
- Τουρλουτουτού! Τι είναι αυτό;
Ο νάνος ξύπνησε απότομα, πετάχτηκε από
το κρεβάτι κι εξαφανίστηκε στον κέντρο.

Μέσα στον πανικό του ο νάνος ξέχασε
το μυτερό σκούφο του, τα μικρά
καλτσοπάπουτσά του και μια καμπανούλα,
που η Σούλα τη βρήκε υπέροχη.

Ἄν δείτε κατά τύχη στον ουρανό μια
μελισσούλα που μοιάζει με κατεργάρην νάνο,
δεν ονειρεύεστε καθόλου. Κι αν βρείτε μέσα
στον κίπο σας ένα νάνο που δε μοιάζει πια
με ξωτικό, και πάλι δεν ονειρεύεστε καθόλου.

